

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Αριθμός Απόφασης

1877/2022

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Ευθυμία Κούσβα, Πρόεδρο Πρωτοδικών, την οποία όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου κατόπιν κλήρωσης.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του την 1^η Φεβρουαρίου 2022, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΩΝ ΑΙΤΟΥΣΩΝ: 1), η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας **δικηγόρου της Άννας Κορσάνου** (ΑΜ Δ.Σ.Α. 025284) και κατέθεσε σημείωμα και 2) Άννας Κορσάνου του Παναγιώτη, δικηγόρου - διαμεσολαβήτριας, κατοίκου Αθηνών, οδός Χαριλάου Τρικούπη, αριθμ. 26,οποία παραστάθηκε αυτοπροσώπως και κατέθεσε σημείωμα.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΙΤΗΣΗ: Ανώνυμη Εταιρεία Διαχείρισης Απαιτήσεων με την επωνυμία “**D. V. Greece**” με έδρα στο....., νομίμως εκπροσωπούμενης, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου τουκαι κατέθεσε σημείωμα.

Οι αιτούσες ζητούν να γίνει δεκτή η από 23-11-2021 αίτηση που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού με γενικό αριθμό κατάθεσης και αριθμό κατάθεσης δικογράφου και προσδιορίστηκε για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης με τη σειρά της από το έκθεμα οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, αφού ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους ζήτησαν να γίνουν αυτοί δεκτοί.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ η άσκηση του δικαιώματος απαγορεύεται, αν υπερβαίνει προφανώς τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή ο κοινωνικός ή οικονομικός σκοπός του δικαιώματος. Μόνο το γεγονός, όμως, ότι η άσκηση του δικαιώματος στη συγκεκριμένη περίπτωση επιφέρει βλάβη, έστω και μεγάλη, στον οφειλέτη, δεν αρκεί για να χαρακτηρίσει ως καταχρηστική την άσκησή του, αλλά πρέπει να συνδυάζεται και με άλλες περιστάσεις, όπως συμβαίνει όταν ο δανειστής δεν έχει στην πραγματικότητα συμφέρον από την άσκηση του δικαιώματος του. Στο πλαίσιο αυτό ο δανειστής, ο οποίος ασκώντας συμβατικό δικαίωμα του επιδιώκει την είσπραξη της απαίτησής του, ενεργεί ασφαλώς προς ικανοποίηση θεμιτού συμφέροντος του, συνυφασμένου με τη διαχείριση της περιουσίας του, τον τρόπο της οποίας αυτός ελεύθερα κατ' αρχήν αποφασίζει, εκτός και πάλι αν στη συγκεκριμένη περίπτωση υπάρχει υπέρβαση και μάλιστα προφανής των αρχών της καλής πίστης, των χρηστών ηθών και του κοινωνικοοικονομικού σκοπού του δικαιώματος (ΑΠ 1472/2004 δημ. ΝΟΜΟΣ). Ειδικότερα, οι Τράπεζες, ως χρηματοδοτικοί οργανισμοί που ασκούν αποφασιστική επίδραση στην ανάπτυξη και στη λειτουργία των χρηματοδοτούμενων απ' αυτές επιχειρήσεων, έχουν αυξημένη ευθύνη κατά την άσκηση του χρηματοδοτικού τους έργου και οφείλουν να μεριμνούν για τα συμφέροντα των επιχειρήσεων που χρηματοδοτούν, αφού από τη φύση της η πιστωτική σχέση, ως διαρκής έννομη σχέση ιδιαίτερης εμπιστοσύνης μεταξύ των συμβαλλόμενων, επιβάλλει την υποχρέωση πίστης και προστασίας από την πλευρά των τραπεζών των συμφερόντων των πελατών τους, ώστε να αποφεύγονται υπέρμετρα επαχθείς γι' αυτούς συνέπειες (ΑΠ 1185/2019 δημ. ΝΟΜΟΣ). Συνεπώς, και για το λόγο αυτό η άσκηση των δικαιωμάτων τους θα πρέπει να κυριαρχείται από τις αρχές της καλόπιστης και σύμφωνης με τα χρηστά συναλλακτικά ήθη εκπλήρωσης των οφειλόμενων παροχών (ΑΚ 178, 200, 288) και να αποφεύγεται αντίστοιχα κάθε κατάχρηση στη συμπεριφορά τους (ΑΠ 323/2021, ΑΠ 1352/2011 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 57 ΑΚ, όποιος προσβάλλεται παράνομα στην προσωπικότητά του έχει δικαίωμα να ζητήσει την άρση της προσβολής και τη μη επανάληψή της στο

μέλλον. Προσβολή προσωπικότητας συνιστούν πράξεις που περιέχουν ονειδισμό ή αμφισβήτηση της προσωπικής και επαγγελματικής προσωπικότητας του ατόμου, ακόμα και αν αυτές τον καθιστούν απλά ύποπτο, ότι μετέρχεται ανέντιμες μεθόδους κατά την ενάσκηση των καθηκόντων του, ή άλλων εκφάνσεων της ζωής του. Εξάλλου, από τις προαναφερόμενες νομικές διατάξεις, προκύπτει, ότι η προσβολή είναι παράνομη, όταν γίνεται χωρίς δικαιώματα ή σε ενάσκηση μικρότερης σπουδαιότητας δικαιώματος ή κάτω από περιστάσεις που καθιστούν καταχρηστική την άσκησή του. Ο νόμος καθιερώνει αντικειμενική ευθύνη του προσβάλλοντος, μόνο ως προς την αξίωση άρσης της προσβολής και παράλειψής της στο μέλλον, ενώ για την αξίωση χρηματικής, λόγω ηθικής βλάβης, ικανοποίησης, απαιτεί και το στοιχείο της υπαιτιότητας (ΟΛΑΠ 812/1980, ΑΠ 100/2012, ΑΠ 1599/2000, ΑΠ 1735/2009 δημ. ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, αν συντρέχει επείγουσα περίπτωση ή ανάγκη αποτροπής επικείμενου κινδύνου, στοιχεία που θεωρούνται ότι υφίστανται στην περίπτωση επανειλημμένης προσβολής της προσωπικότητας, καθόσον η προστασία της επιβάλλεται να είναι διαρκής, ο θίγομενος μπορεί να ζητήσει προσωρινή προστασία με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων στο πλαίσιο της προσωρινής ρύθμισης της κατάστασης, να ζητήσει, δηλαδή, να υποχρεωθεί προσωρινά ο προσβολέας να άρει την προσβολή και να την παραλείπει στο μέλλον υπό την προϋπόθεση επικείμενης προσβολής στο μέλλον και δη με απειλή χρηματικής ποινής και προσωπικής κράτησης (ΕφΛαρ 431/2000 Αρμ. 2001, 457, ΕφΠατρ 169/2002 ΝοΒ 2003, 66, ΜΠρΑθ 4205/2016 δημ. ΝΟΜΟΣ, ΜΠρΘεσ 1847/2012 ο.α., ΜΠρΡοδ 816/2001 ΤΝΠ ΔΣΑ, ΜονΠρΘεσ 16790/2009 δημ. ΝΟΜΟΣ, ΜΠρΘεσ 19938/2006 Αρμ 2006, 1076, ΜΠρΚερκ 425/2005 ΙονΕπιθΔ 2005, 110, ΜΠρΧαλκ 91/2004 ΝοΒ 2005, 320, ΜΠρΘηβ 689/2004 Δ 2005, 745, ΜΠρΗρ 802/2003 ΝοΒ 2003, 1458). Ειδικότερα, το Δικαστήριο στο πλαίσιο της προσωρινής ρύθμισης της κατάστασης, έχει εξουσία να διατάξει την προσωρινή παράλειψη πράξεων, που προσβάλλουν απόλυτα δικαιώματα, όπως αυτό της προσωπικότητας, χωρίς να θίγεται η διάταξη του άρθρου 692 παρ. 4 ΚΠολΔ, που απαγορεύει την ικανοποίηση του δικαιώματος, καθόσον η αξίωση αυτή είναι μία διαρκής έννομη σχέση, η οποία όταν υπάρχει ανάγκη,

μπορεί να τεθεί προσωρινά σε λειτουργία χωρίς να κινδυνεύει να ματαιώθει ο σκοπός της κύριας δίκης, αφού η υποχρέωση σεβασμού της προσωπικότητας του ατόμου ισχύει στο διηγεκές (ΜονΠρΘεσ 15793/2012, ΜονΠρΘεσ 16790/2009, ΜονΠρΑθ 2925/2008, ΜονΠρΚοζ 363/1998 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Ειδικότερα, επείγουσα περίπτωση είναι αυτή που χρήζει άμεσης ρύθμισης με δικαστική παρέμβαση, από την ανάγκη ταχείας απόλαυσης του ασφαλιστέου ουσιαστικού δικαιώματος από μέρους του δικαιούχου και επιβάλλει την ταχεία και άμεση λήψη δικαστικών προφυλακτικών μέτρων πριν ή κατά τη διάρκεια της διαγνωστικής δίκης (ΕφΘεσ 1284/2008 Αρμ 2009, 250, ΜΠρΑθ 4205/2016 ο.α.). Ενώ επικείμενος κίνδυνος είναι αυτός που απειλεί ήδη το επίδικο δικαίωμα. Δεν αρκεί, δηλαδή, η αφηρημένη δυνατότητα ή το ενδεχόμενο να προκύψει κίνδυνος, απαιτείται η ύπαρξη συγκεκριμένων περιστατικών, που κάνουν φανερή την ύπαρξη συγκεκριμένου κινδύνου, οπότε λαμβάνονται ασφαλιστικά μέτρα για να μη προξενηθεί ουσιαστική και «αναπότρεπτη» βλάβη. Ο κίνδυνος, δηλαδή, θα πρέπει να είναι παρών και όχι ενδεχόμενος να προκύψει στο μέλλον (ΠΠΑΘ 133/2002 ΑρχΝ 2005, 219, ΜΠρΑθ 4205/2016 ο.α, ΜΠΛΑμ 215/2015, ΜΠΑΘ 4901/2012, ΜΠρΛΑμ 60/2015 δημ. Νόμος). Τέλος, από την διάταξη του άρθρου 68 ΚΠολΔ συνάγεται ότι δικαστική προστασία μπορεί να ζητήσει όποιος έχει άμεσο έννομο συμφέρον. Το έννομο συμφέρον αποτελεί ειδική προϋπόθεση του παραδεκτού της αγωγής ή της αιτήσεως που πρέπει να υφίσταται κατά το χρόνο συζήτησής της και να είναι άμεσο υπό την έννοια ότι η έννομη προστασία που ζητείται αποτελεί πρόσφορο και μοναδικό μέσο για την εξάλειψη της αβεβαιότητας που δυσχεραίνει την άσκηση των δικαιωμάτων του ενάγοντος/αιτούντος, ή προκαλεί άλλο κίνδυνο στα έννομα συμφέροντά του (ΑΠ 640/2003 ΕλλΔνη 45,1347).

Με την υπό κρίση αίτηση, οι αιτούσες εκθέτουν ότι η πρώτη εξ αυτών διατηρεί από κοινού με τον σύζυγό της δανειακή οφειλή και συγκεκριμένα στεγαστικό δάνειο το οποίο διαχειρίζεται η καθ' ης η αίτηση, εταιρεία διαχείρισης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις. Ότι λόγω αδυναμίας πληρωμής του δανείου η πρώτη αιτούσα ζήτησε με αίτησή της ενώπιον του Ειρηνοδικείου την υπαγωγή της στις ευεργετικές διατάξεις του ν. 3869/2010

δυνάμει δε της υπ' αριθμ. απόφασης του Ειρηνοδικείου Κρατήσεων ορίστηκε η καταβολή δόσεων 100,00 ευρώ μηνιαίως για μια τριετία από το 2020 και μετά. Ότι, ακολούθως, η πρώτη αιτούσα από κοινού με το σύζυγό της για την διευθέτηση της δανειακής τους οφειλής αποφάσισαν να προβούν στην διαδικασία της διαμεσολάβησης του ν. 4640/2019 παραιτούμενοι από την προστασία του ν. 3869/2010. Για το λόγο αυτό απευθύνθηκαν στην δεύτερη των αιτουσών, ως δικηγόρο - διαμεσολαβήτρια, η οποία τους ενημέρωσε για τη διαδικασία της διαμεσολάβησης. Ότι τελικά την υπεγράφη πρακτικό επιτυχίας το οποίο κατατέθηκε στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών σύμφωνα με την υπ' αριθμ./2021 πράξη κατάθεσης. Ότι μολονότι η πρώτη αιτούσα είναι συνεπής καταβάλλοντας έγκαιρα όλες τις δόσεις του ένδικου δανείου, κατά τους ειδικότερους όρους και συμφωνίες του πρακτικού διαμεσολάβησης, η καθ' ης επιδεικνύοντας παράνομη και καταχρηστική συμπεριφορά κατά παράβαση των κανόνων της νομιμότητας, της καλής πίστης και των συναλλακτικών ηθών, την 27-4-2021 κοινοποίησε σε αυτή εξώδικη δήλωση - όχληση διαμαρτυρόμενη για ληξιπρόθεσμες οφειλές το ίδιο δε έπραξαν και υπάλληλοι της καθ' ης κατά το χρονικό διάστημα από 10-5-2021 μέχρι 19-7-2021 με επανειλημμένες τηλεφωνικές κλήσεις. Ότι η ανωτέρω συμπεριφορά της καθ' ης τη μειώνει ως άτομο καθόσον δίνεται η εντύπωση ότι είναι κακοπληρώτρια ενώ ταυτόχρονα διαταράσσει την οικογενειακή της γαλήνη προκαλώντας έριδες και διαπληκτισμούς με τον σύζυγό της. Ότι, επίσης, η ανωτέρω καταχρηστική στάση της καθ' ης έχει εκθέσει και την δεύτερη αιτούσα απέναντι στην πελάτισσά της, πρώτη των αιτουσών, η οποία την εμπιστεύτηκε ως δικηγόρο - διαμεσολαβήτρια, προσβάλλοντας την επαγγελματική της τιμή. Ότι, ειδικότερα, η καταχρηστική ως άνω συμπεριφορά της καθ' ης απαξιώνει την δεύτερη αιτούσα ως δικηγόρο στα μάτια της πελάτισσάς της η οποία ενώ εμπιστεύτηκε τις συμβουλές της για να επιτευχθεί η διαμεσολάβηση και να παραιτηθεί από την προστασία του ν. 3869/2010, αντιμετωπίζει προβλήματα και οχλήσεις μολονότι τηρεί πιστά τις συμφωνίες της διαμεσολάβησης. Ότι, η δεύτερη αιτούσα στην προσπάθειά της να αποκαταστήσει τα πράγματα απευθύνθηκε στην καθ' ης υπό την ιδιότητα της δικηγόρου - διαμεσολαβήτριας πλην, όμως, αντιμετωπίστηκε με εμπαιγμό και

προσβολές. Με βάση το ιστορικό αυτό οι αιτούσες επικαλούμενες επείγουσα περίπτωση και υφιστάμενο κίνδυνο επανάληψης της προσβολής εκ μέρους της καθ' ης από τη συνεχιζόμενη καταχρηστική συμπεριφορά της, ζητούν να ρυθμιστεί προσωρινά η κατάσταση και να διαταχθούν ασφαλιστικά μέτρα για την προσωρινή προστασία τους και ειδικότερα α) να διαταχθεί να σταματήσουν οι τηλεφωνικές και έγγραφες οχλήσεις και μέτρα εκτέλεσης εναντίον της πρώτης των αιτουσών υπό τον όρο συνεπούς καταβολής εκ μέρους της τελευταίας της μηνιαίας δόσης του δανείου, β) να απειληθεί κατά της καθ' ης χρηματική ποινή 3.000 ευρώ για κάθε παράβαση του διατακτικού της εκδοθησομένης απόφασης και γ) να καταδικαστεί η καθ' ης στη δικαστική τους δαπάνη.

Η αίτηση παραδεκτά εισάγεται για να συζητηθεί κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 682, 683, 686 επ., και 731 ΚΠολΔ) ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού, που είναι καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδιο (683 παρ. 1 και 22 ΚΠολΔ) ως διαφορά από την προσβολή προσωπικότητας που ανήκει στην υλική αρμοδιότητα του Πολυμελούς Πρωτοδικείου και άρα τα ανάλογα ασφαλιστικά μέτρα διατάσσονται από το μονομελές πρωτοδικείο (683 παρ. 1 ΚΠολΔ). Είναι δε ορισμένη και νόμιμη στηριζόμενη στις αναφερόμενες στη μείζονα σκέψη της παρούσας διατάξεις καθώς και σε αυτές των άρθρων 176, 731 και 947 § 1 ΚΠολΔ (για την εφαρμογή εν προκειμένω του άρθρου 947 ΚΠολΔ βλ. ΕφΠειρ 119/1985 ΠειρΝομ 1985, 147). Αντίθετα, ως προς τη δεύτερη αιτούσα η αίτηση θα πρέπει να απορριφθεί προεχόντως ως απαράδεκτη ελλείψει αναφοράς αναγκαίου στοιχείου για την θεμελίωση της ενεργητικής της νομιμοποίησης λαμβανομένου, ιδίως, υπόψη ότι η προβλεπόμενη στο άρθρο 731 ενέργεια, παράλειψη ή ανοχή πράξης τελεί σε αντιστοιχία με τη διατάραξη και τα όρια της ουσιαστικής αξιώσεως του αιτούντος (βλ. Κεραμέα - Νίκα - Κονδύλη ΕρμΚΠολΔ, άρθρο 732), εν προκειμένω δε η δεύτερη αιτούσα δεν επικαλείται εξώδικες ή τηλεφωνικές οχλήσεις προς το πρόσωπό της εκ μέρους της καθ' ης. Πρέπει, επομένως, η υπό κρίση αίτηση καθ' ο μέρος κρίθηκε παραδεκτή και νόμιμη να εξεταστεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της.

Η καθ' ης η αίτηση με προφορική δήλωσή της στο ακροατήριο αλλά και με το σημείωμα που κατέθεσε εντός της ταχθείσας από το δικαστήριο προθεσμίας συνομολογεί τις ένδικες οχλήσεις, τηλεφωνικές και έγγραφες, προς την πρώτη των αιτουσών περαιτέρω δε αρνείται τα θεμελιωτικά της αίτησης πραγματικά περιστατικά ισχυριζόμενη ειδικότερα ότι οι ανωτέρω οχλήσεις προκλήθηκαν λόγω δυσλειτουργίας στο σύστημά της πρόβλημα το οποίο ήδη έχει αποκατασταθεί και ως εκ τούτου ελλείπουν οι προϋποθέσεις του επικείμενου κινδύνου και του κατεπείγοντος.

Από την εκτίμηση της ένορκης κατάθεσης του μάρτυρος που εξετάστηκε νομότυπα με επιμέλεια των αιτουσών ενώπιον του δικαστηρίου, των εγγράφων τα οποία προσκομίζουν οι διάδικοι και τα διδάγματα της κοινής πείρας που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως (άρθρο 336 παρ. 4 ΚΠολΔ), πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Δυνάμει της υπ' αριθμ. σύμβασης δανείου το πρώην» καθολική διάδοχος του οποίου λόγω συγχωνεύσεως με απορρόφηση κατέστη η τραπεζική εταιρεία «..... χορήγησε στον, σύζυγο της πρώτης αιτούσας, δάνειο πτοσού 102.646,00 ευρώ σύμφωνα με τους όρους και συμφωνίες που περιέχονται σε αυτή, η οποία έχει ήδη καταγγελθεί. Την εκπλήρωση κάθε απαίτησης από την ένδικη σύμβαση δανείου εγγυήθηκε η πρώτη αιτούσα κατά τους σχετικούς όρους της σύμβασης. Λόγω αδυναμίας πληρωμής του δανείου ο οφειλέτης, Κ Λ και η αιτούσα, ως εγγυήτρια, κατέθεσαν ενώπιον του αρμοδίου Ειρηνοδικείου αίτηση για την υπαγωγή τους στις ευεργετικές διατάξεις του ν. 3869/2010. Επί της αιτήσεως της πρώτης αιτούσας εκδόθηκε η υπ' αριθμ./28-7-2020 απόφαση του Ειρηνοδικείου Κρωπίας δια της οποίας ρυθμίστηκαν τα χρέη της με μηνιαίες καταβολές ύψους 100,00 ευρώ για χρονικό διάστημα μιας τριετίας και με έναρξη καταβολών εντός του πρώτου δεκαημέρου του μηνός Σεπτεμβρίου 2020. Για το λόγο αυτό ανοίχτηκε λογαριασμός καταβολής των δόσεων, ήτοι λογαριασμός παρακολούθησης του ν. 3869/2010. Εν τω μεταξύ με την από σύμβαση πώλησης και μεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 παρ. 8 του ν. 3156/2003 και των άρθρων 455 επ. ΑΚ, που καταχωρήθηκε την στο ειδικό δημόσιο

βιβλίο του άρθρου 3 του ν. 2844/2000 του ενεχυροφυλακείου Αθηνών (τομ. και αριθμ.) όπως αυτή επαναλήφθηκε με την από Μεταβολή/Προσθήκη της σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων, η συνολική απαίτηση από την ανωτέρω σύμβαση δανείου εκχωρήθηκε από την..... στην αλλοδαπή εταιρεία ειδικού σκοπού με την επωνυμία «.....» η οποία κατέστη μοναδική κυρία και δικαιούχος αυτής. Περαιτέρω, δυνάμει της από σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων μεταξύ της ως άνω εταιρείας ειδικού σκοπού και της καθ' ης που καταχωρήθηκε την σύμφωνα με το άρθρο 10 παρ. 16 του ν. 3156/2003 στο ειδικό δημόσιο βιβλίο του άρθρου 3 του ν. 2844/2000 του ενεχυροφυλακείου Αθηνών (.....) η διαχείριση της οφειλής από την ένδικη σύμβαση στεγαστικού δανείου ανατέθηκε στην καθ' ης η αίτηση. Μετά την έκδοση της ανωτέρω απόφασης του Ειρηνοδικείου Κρωπίας περί ρύθμισης των οφειλών σύμφωνα με τις ευεργετικές διατάξεις του ν. 3869/2010 τόσο η πρώτη αιτούσα, ως εγγυήτρια της ένδικης σύμβασης, όσο και ο σύζυγός της, ως πρωτοφειλέτης, αποφάσισαν να προβούν σε μια νέα ρύθμιση της οφειλής μέσω της διαδικασίας της διαμεσολάβησης. Για το λόγο αυτό απευθύνθηκαν στην Άννα Κορσάνου, η οποία είναι δικηγόρος - διαμεσολαβήτρια προκειμένου να τους ενημερώσει για την διαδικασία και να τους εκπροσωπήσει ως νομικός παραστάτης στη διαμεσολάβηση. Κατόπιν αιτήματος που υπέβαλε η πρώτη αιτούσα από κοινού με το σύζυγό της δια της συνηγόρου τους η διαφορά υπήχθη αρχικά σε διαμεσολάβηση δυνάμει της από συμφωνίας και ακολούθως υπεγράφη το από πρακτικό διαμεσολάβησης το οποίο κατατέθηκε στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών με την υπ' αριθμ. πράξη. Δυνάμει του ανωτέρω πρακτικού διαμεσολάβησης συμφωνήθηκε μεταξύ άλλων ότι ο οφειλέτης θα καταβάλλει μηνιαία τοκοχρεολυτική δόση ύψους 400,00 ευρώ για τους 36 επόμενους μήνες και ακολούθως για τους επόμενους 24 μήνες το ποσό των 506,86 ευρώ. Για την παρακολούθηση της καταβολής των δόσεων της ρύθμισης κατά τους όρους και συμφωνίες της διαμεσολάβησης ανοίχτηκε και τηρήθηκε ο υπ' αριθμ.λογαριασμός παρακολούθησης στον οποίο καταχωρούνται όλες οι μηνιαίες καταβολές που πραγματοποιούνται από την πρώτη αιτούσα και το

σύζυγό της στο πλαίσιο της ρύθμισης. Από την κατάρτιση της ως άνω σύμβασης ρύθμισης η αιτούσα ως εγγυήτρια και ο σύζυγός της ως πρωτοφειλέτης είναι συνεπείς στην καταβολή των μηνιαίων δόσεων γεγονός που συνομολογείται. Μετά την σύναψη του από..... πρακτικού διαμεσολάβησης και τη ρύθμιση της ένδικης οφειλής η καθ' ης, ως διαχειρίστρια αυτής, όφειλε να ενημερώσει το αρμόδιο για τις υπαχθείσες στις ευεργετικές διατάξεις του ν. 3869/2010 υποθέσεις Τμήμα σχετικά με την υπογραφή της συμφωνίας διαμεσολάβησης και τη ρύθμιση πλέον της οφειλής υπό τους νέους όρους αυτής. Ακολούθως δε, όφειλε να προβεί στην καταχώριση της προγενέστερης διαδικασίας του ν. 3869/2010 ως καταργημένης και αντίστοιχα να καταργηθεί και ο λογαριασμός παρακολούθησης του ως άνω νόμου. Πλην, όμως, από σφάλμα των οργάνων της καθ' ης δεν ενημερώθηκε το αρμόδιο τμήμα που διαχειρίζεται τις υποθέσεις του ν. 3869/2010 με αποτέλεσμα ο ως άνω λογαριασμός παρακολούθησης που είχε ανοιχτεί στο πλαίσιο της ρύθμισης του νόμου αυτού να παραμείνει ανοιχτός. Η πρώτη, όμως, αιτούσα κατόπιν της ρύθμισης διαμεσολάβησης πραγματοποιούσε τις μηνιαίες καταβολές στο νέο λογαριασμό που ανοίχτηκε για το σκοπό αυτό. Εξαιτίας της ανωτέρω δυσλειτουργίας που παρουσιάστηκε στο σύστημα ενημέρωσης της καθ' ης η πρώτη αιτούσα και ο πρωτοφειλέτης εμφανίζονταν ότι δεν τηρούσαν την καταβολή των δόσεων, όπως αυτές είχαν ρυθμιστεί με την υπ' αριθμ. απόφαση του Ειρηνοδικείου Κρωπίας, με αποτέλεσμα η καθ' ης να προβεί σε μια σειρά οχλήσεων και διαμαρτυριών προς την αιτούσα θεωρώντας την τελευταία ασυνεπή οφειλέτη. Ειδικότερα, την 27-4-2021 η ανώνυμη τραπεζική εταιρία και αρχική δικαιούχος της απαίτησηςεπέδωσε στην πρώτη αιτούσα εξώδικη όχληση, πρόσκληση, διαμαρτυρία δυνάμει της οποίας αφού τη χαρακτήριζε ως μη συνεπή οφειλέτη σχετικά με την καταβολή των μηνιαίων δόσεων, όπως αυτές ρυθμίστηκαν με την απόφαση του Ειρηνοδικείου Κρωπίας στο πλαίσιο του ν. 3869/2010, την καλούσε εντός 30 ημερολογιακών ημερών από την ως άνω κοινοποίηση να συμμορφωθεί με το περιεχόμενο της δικαστικής απόφασης και να καταβάλλει τις ληξιπρόθεσμες οφειλές της διαφορετικά θα προβεί στις νόμιμες ενέργειες. Επίσης, κατά το χρονικό διάστημα από το Μάιο του 2021

μέχρι και τον Ιούλιο του 2021 η πρώτη αιτούσα δέχτηκε επανειλημμένες τηλεφωνικές κλήσεις - οχλήσεις προς συμμόρφωση με το διατακτικό της ως άνω δικαστικής απόφασης του Ειρηνοδικείου Κρατήσας μολονότι η ίδια κατέβαλε ανελλιπώς τις δόσεις του δανείου, όπως αυτές είχαν καθοριστεί δυνάμει της συμφωνίας διαμεσολάβησης. Ακόμη δε και μετά την παρέμβαση της συνηγόρου της αιτούσας, Άννας Κορσάνου, η οποία με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου προς την καθ' ης τον Αύγουστο του 2021 ενημέρωνε την τελευταία για την υπογραφή της νέας ρύθμισης και την καταβολή των δόσεων στο πλαίσιο αυτής, το αρμόδιο τμήμα της καθ' ης δεν ενημερώθηκε σχετικά και η δυσλειτουργία στο σύστημά της δεν αποκαταστάθηκε, τούτο δε ευχερώς θα μπορούσε να ελεγχθεί από την καθ' ης στο πλαίσιο της υποχρέωσης πίστης και προστασίας των συμφερόντων της αιτούσας. Έτσι η καθ' ης εξακολουθώντας να θεωρεί την ρύθμιση στο πλαίσιο των ευεργετικών διατάξεων του ν. 3869/2010 σε ισχύ με την από 27-9-2021 επιστολή της προς την αιτούσα την καλούσε να καταβάλει τις δόσεις, όπως αυτές ρυθμίστηκαν, στον λογαριασμό παρακολούθησης του ανωτέρω νόμου.

Η ως άνω επαναλαμβανόμενη συμπεριφορά της καθ' ης έναντι του οφειλέτη της είναι καταχρηστική, ενέχει απαξία και έλλειψη σεβασμού στους κανόνες δικαίου και της συναλλακτικής ηθικής ενώ έρχεται σε αντίθεση με την υποχρέωση πίστης και προστασίας των συμφερόντων της αιτούσας η οποία απορρέει από τη σχέση εμπιστοσύνης μεταξύ των διαδίκων. Έτι περαιτέρω, η ανωτέρω επαναλαμβανόμενη συμπεριφορά της καθ' ης είναι προσβλητική προς την πρώτη αιτούσα η οποία εμφανίζεται να έχει ληξιπρόθεσμες οφειλές προς τις τράπεζες και να μην είναι συνεπείς στις οικονομικές της υποχρεώσεις. Υφίσταται δε κίνδυνος να επαναληφθεί στο μέλλον παρόμοια συμπεριφορά σε βάρος της αιτούσας καθόσον, πλην των προφορικών διαβεβαιώσεων του πληρεξούσιου δικηγόρου της καθ' ης ενώπιον του δικαστηρίου, ουδεμία άλλη διαβεβαίωση παρασχέθηκε εκ μέρους της ως προς την αποκατάσταση της επαναλαμβανόμενης δυσλειτουργίας του συστήματος της σχετικά με την δανειακή σύμβαση της πρώτης αιτούσας. Ο ανωτέρω δε κίνδυνος εντείνεται ακόμη περισσότερο αν

ληφθεί υπόψη ότι παρόμοια αντισυναλλακτική συμπεριφορά της καθ' ης πιθανολογείται όχι μόνο σε βάρος της πρώτης αιτούσας αλλά και σε βάρος της συνηγόρου της κατά την προσπάθεια της τελευταίας να διευθετήσει το ζήτημα που προέκυψε καθώς και έναντι άλλων δανειοληπτών, γεγονός που ανάγκασε το δικηγορικό σύλλογο Αθηνών να παρέμβει και να προβεί σε πράξεις διαμαρτυρίας κατόπιν καταγγελιών σε βάρος της καθ' ης.

Συντρέχει, επομένως, επικείμενος κίνδυνος και επείγουσα περίπτωση να ρυθμιστεί προσωρινά η κατάσταση που έχει δημιουργηθεί, με τη λήψη των κατάλληλων ασφαλιστικών μέτρων τα οποία κατά την κρίση του Δικαστηρίου, συνίστανται στην αποχή της καθ' ης από οποιαδήποτε όχληση, έγγραφη ή τηλεφωνική, προς την πρώτη αιτούσα εφόσον η τελευταία τηρεί τις συμφωνίες ρύθμισης της ένδικης οφειλής δυνάμει του από πρακτικού διαμεσολάβησης. Εξάλλου, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτό ως ουσιαστικώς βάσιμο και το ένδικο παρεπόμενο αίτημα και να απειληθεί χρηματική ποινή 200,00 ευρώ σε βάρος της καθ' ης για κάθε παραβίαση των όρων της εκδοθησομένης απόφασης. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα της πρώτης αιτούσας πρέπει, κατά παραδοχή του σχετικού νόμιμου αιτήματος της, να επιβληθούν σε βάρος της καθ' ης (άρθρα 176, 191 παρ. 2 ΚΠολΔ, 84 παρ. 2 του ν. 4194/2013), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αίτηση ως προς την δεύτερη αιτούσα.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση ως προς την πρώτη αιτούσα.

ΡΥΘΜΙΖΕΙ προσωρινά την κατάσταση για την προστασία του δικαιώματος επί της προσωπικότητας της πρώτης αιτούσας και

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΙ προσωρινά στην καθ' ης η αίτηση να προβαίνει σε οποιαδήποτε όχληση, έγγραφη ή τηλεφωνική, προς την πρώτη αιτούσα σχετικά με την οφειλή της που απορρέει από την υπ' αριθμ.σύμβαση δανείου υπό τον όρο ότι η πρώτη αιτούσα τηρεί τις συμφωνίες ρύθμισης δυνάμει του από πρακτικού διαμεσολάβησης.

ΑΠΕΙΛΕΙ σε βάρος της καθ' ης χρηματική ποινή διακοσίων (200,00) ευρώ για κάθε παράβαση της παραπάνω διάταξης.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος της καθ' ης τη δικαστική δαπάνη της πρώτης αιτούσας το ύψος της οποίας ορίζει στο ποσό των διακοσίων πενήντα (250,00) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στην Αθήνα την 15-3-2022, χωρίς να παρευρίσκονται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ